Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra JEG GAV DEN UNGE GUD MIT HJERTE

Citation: Claussen, Sophus: ”Sophus Claussens lyrik Bd. 6: Heroica”, i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik Bd. 6: Heroica*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen08val-shoot-idm140111865018144/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik Bd. 6: Heroica

JEG GAV DEN UNGE GUD MIT HJERTE

Jeg gav den unge Gud mit Hjerte,
jeg gav ham alle mine Sange.
Selv det umulige jeg havde Mod at nærmes –
Og stadig mer vil I forlange?

Jeg søgte efter Ild og Glæde
og havde Fryd endog i Grubleriet:
jeg fandt, naar Lykken selv ej var til Stede,
en Visdomsgnist, som jeg min Jubel vied.

Jeg gav den unge Gud min Vilje,
mit hele Liv og alle mine Dage;
hver Tone og hver Fryd, jeg kunde nemme,
uddybed jeg og lagde til min Stemme.

Naar Vaarens Løv tog til at flage,
og mine Vers sprang Buk paa grønne Tilje,
sad jeg tit hjemme med min Tryllevilje
i Baand af Blomster, ene Mand tilbage.

O det er ikke lutter Rygter
at vi har flættet Vinløv om vor Pande
og hilst den skønne Rus. Jeg maa dog sande,
hvor skønt det er igen at blive nøgter . . .

At være helt alene, klar og vaagen
og føle Livets Længsler fint husere:
En kølig Ranke og en Bajadere
omslynger mig . . . nu letter Morgentaagen.